

Sygn. akt: I C 473/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Waclaw
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w K.

przeciwko J. N.

o zapłatę

I oddała powództwo;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7217,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 473/17

UZASADNIENIE

Powód (...)z siedzibą w K. (w dalszej części: Fundusz) w pozwie z dnia 29 września 2016 r. wniósł o zasądzenie od J. N. kwoty 134.995,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 września 2016 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł, a także 16,88 zł stanowiących prowizję e-Card.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że pozwanego J. N. i (...)S.A. z siedzibą w W. łączyła umowa nr (...), na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do ich zwrotu wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Następnie uzyskał tytuł wykonawczy, na podstawie którego wszczął postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone.

W dniu 29 czerwca 2015 r. bank zawarł z Funduszem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z opisanej umowy. Wobec powyższego strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela określoną na wstępie wierzytelność i jest uprawniona do jej dochodzenia na drodze sądowej.

W wyjaśnieniu dochodzonej pozwem kwoty strona powodowa wskazała, że składa się na nią suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 106.464,74 zł, odsetki umowne naliczone od dnia powstania zaległości do

dnia cesji wierzytelności w kwocie 10.640,66 zł oraz odsetki ustawowe od dnia cesji do dnia poprzedzającego złożenie powództwa. /k. 3-5/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 lutego 2017 r., sygn. akt VI Nc-e 1673970/16, Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości. /k. 5v/

Pozwany J. N. zaskarżył nakaz zapłaty w całości sprzeciwem domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstw procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł, że strona powodowa nie udowodniła zasadności i wysokości roszczenia - podkreślając, iż bankowy tytuł egzekucyjny nie korzysta z domniemań przewidzianych dla dokumentu urzędowego, nadto nie określiła sposobu naliczenia dochodzonych odsetek, ani też okoliczności skutecznego wypowiedzenia przez Bank umowy, co jest istotne z punktu widzenia rozpoczęcia biegu przedawnienia roszczenia. Ponadto pozwany zarzucił, że Fundusz nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności od Banku. Przedstawione dokumenty, w tym umowa cesji z dnia 29 czerwca 2015 r. wraz z aneksem i wyciągiem z ksiąg Funduszu mające charakter szczątkowy, nie pozwalają bowiem na uznanie, że wierzytelność z tytułu umowy nr (...) była nią objęta. / k. 7v-8, 63-69/

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2017r. strona powodowa wskazała, iż domaga się od pozwanego zapłaty kwoty 132.239,13 zł, na którą składa się suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 106.464,74 zł, odsetki umowne naliczone od dnia powstania zaległości do dnia cesji wierzytelności w kwocie 17.890,16 zł oraz odsetki ustawowe w kwocie 7.884,23 zł naliczane od dnia cesji do dnia 31 grudnia 2015 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /k. 25-28/

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 marca 2013 r. J. N. zawarł z (...)S.A. z siedzibą w W. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...), na mocy której bank udzielił mu kredytu w wysokości 109.329,13 zł na potrzeby konsumpcyjne oraz spłatę zobowiązań finansowych z innych tytułów (§ 1 ust. 1).

Zgodnie z § 1 ust. 4 i § 4 ust. 1 umowy J. N. zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo –odsetkowych płatnych nie później niż do 2 dnia każdego miesiąca zgodnie z harmonogramem spłat.

W § 9 ust. 1 i 3 umowy wskazano, że Bank może wypowiedzieć w formie pisemnej, z zachowaniem 30-dniowego terminu umowę, m. in. w przypadku, gdy kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, po uprzednim pisemnym wezwaniu do zapłaty zaległej kwoty w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Stosownie zaś do § 9 ust. 4 zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu staje się wymagalne i traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane po upływie okresu wypowiedzenia.

(dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny – k. 31-37)

W piśmie z dnia 3 marca 2014 r., nadanym w dniu 6 marca 2014 r. do J. N. na adres jego zamieszkania w B., (...)S.A. wypowiedział wymienionemu umowę z trzydziestodniowym okresem wypowiedzenia z powodu niedotrzymania warunków umowy i odstąpienia od uregulowania zaległości, pomimo wezwania go do zapłaty. W piśmie znalazł się zapis, że wypowiedzenie ma charakter warunkowy, co oznacza, iż dokonanie całkowitej spłaty zadłużenia przeterminowanego w okresie 30 dnia od daty doręczenia wypowiedzenia skutkować będzie jego bezskutecznością. Brak spłaty spowoduje natomiast rozwiązanie umowy z upływem okresu wypowiedzenia i obowiązek uregulowania całości zobowiązania.

(dowód: pismo z dnia 03.03.2014 r. k. 38)

W dniu 26 maja 2014 r. (...)S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w treści którego wskazał, że J. N. posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 113.478,58 zł z tytułu niespłaconego kredytu konsolidacyjnego nr (...) wraz z należnymi odsetkami umownym, odsetkami od zobowiązania przeterminowanego oraz opłatami umownymi.

(dowód: bezsporne; (...)k. 39-41)

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Bartoszycach postanowieniem z 25 czerwca 2014 r. nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 26 maja 2014 r., nr (...), klauzulę wykonalności, sygn. akt I Co 389/14, na rzecz (...)S.A. z siedzibą w W. z jednoczesnym ograniczeniem egzekucji do kwoty 218.658,26zł.

(dowód: bezsporne; postanowienie I Co 389/14 k. 42-43)

W dniu 29 czerwca 2015 r. (...)S.A. z siedzibą w W. zawarł z(...) z siedzibą w K. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym m. in. wierzytelności przysługującej Bankowi wobec J. N. z tytułu umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...).

Zawiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty zostało wysłane J. N. na adres zamieszkania w B. w dniu 24 lutego 2015r.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z wyciągiem z załącznika nr (...), k. 46-60; zawiadomienie z wezwaniem z dnia 24.02.2016 r. k. 44-45)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie poza sporem pozostawała przy tym okoliczność, że poprzednika prawnego strony powodowej - (...)S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...)S.A.) łączyła z J. N. umowa nr (...) z dnia 27 marca 2013 r. o kredyt konsolidacyjny.

W związku z zarzutami strony pozwanej odnośnie braku po stronie powodowej legitymacji czynnej do wystąpienia z powództwem w pierwszej kolejności i dla porządku rozstrzygnięcia wymagało zagadnienie, czy doszło do skutecznego przelewu na rzecz powodowego Funduszu wierzytelności przysługującej pierwotnie (...)S.A.

Podkreślić w tym miejscu wypada, że zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.(...)S.A. zawarł w dniu 29 czerwca 2015 r. ze stroną powodową – (...)z siedzibą w K. umowę przelewu, na podstawie której Fundusz nabył wierzytelność powstałą na gruncie umowy nr (...) łączącej Bank z pozwanym. Dokumenty dołączone przez stronę powodową nie budzą – wbrew ewentualnej odmiennej argumentacji pozwanego – uzasadnionych procesowo zastrzeżeń co do tego, że cesja wierzytelności została skutecznie dokonana.

Zapis § 1 umowy cesji stanowi bowiem, że jej przedmiot został szczegółowo określony w Załączniku (...). W pozycji (...) tego załącznika – poświadczonego właściwie przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda (podobnie jak sama umowa), za zgodność z oryginałem – przedstawiono natomiast niezbędne informacje i oznaczenia co do łączącej pozwanego z Bankiem umowy z dnia 27 marca 2013 r., tj. jej numer, dane personalne kredytobiorcy, sygnaturę akt sprawy, w której doszło do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz kwotę wierzytelności.

Treść przywołanej umowy cesji prowadzi tym samym do jednoznacznego wniosku, że jej treścią została objęta także wierzytelność z tytułu zobowiązania J. N. wobec wierzyciela pierwotnego. Dokument ten potwierdza zatem, że powód co do zasady nabył wierzytelność i wstąpił w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawnia go w oparciu o cesję, do żądania spełnienia stosownego przysługującego bankowi wymagalnego świadczenia.

Na marginesie wskazać wypada, że wobec braku wyartykułowania przez stronę pozwaną żądania przedstawienia oryginału Załącznika nr(...)do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29 czerwca 2015 r., nie budziło w ocenie Sądu

wątpliwości z punktu widzenia art. 129 § 2 k.p.c. poświadczenie jego zgodności z oryginałem przez pełnomocnika powoda.

Niezależnie natomiast od powyższego z całą mocą stwierdzić należy, że Fundusz nie sprostął ciężarowi udowodnienia pozostałych faktów i okoliczności, z których wywodził korzystne dlań skutki prawne. Przypomnienia zaś wymaga, że twierdzenia dotyczące istotnych dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinny być udowodnione przez stronę te twierdzenia zgłaszającą (por. np. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44).

Tak zauważyć należy, że powodowy Fundusz procesowo zignorował podniesiony przez pozwanego zarzut niedochowania procedury wypowiedzenia umowy nr (...) z dnia 27 marca 2013 r. W ocenie powoda dowodzić tej okoliczności miała bowiem treść załączonej do akt kserokopii pisma z dnia 3 marca 2014 r., zgodnie z którą (...)S.A. wypowiedział J. N. przedmiotową umowę z trzydziestodniowym okresem wypowiedzenia z powodu niedotrzymania warunków umowy. Z tak zajęтым stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić.

Pozwany przeczył bowiem konsekwentnie, aby przedmiotowe pismo miał otrzymać, co obligowało powoda do podjęcia stosownej inicjatywy dowodowej i idących za tym wniosków dowodowych na przywołanych wcześniej zasadach ogólnych.

Fundusz nie wykazał natomiast, aby oświadczenie o wypowiedzeniu zostało pozwanemu doręczone w określonej dacie przy zachowaniu reguł z art. 61 § 1 k.c., a co za tym idzie, aby można było stwierdzić wymagalność jego zobowiązania zgodnie z § 9 ust. 4 umowy. Co więcej, powód nie dowiódł również, aby Bank dopełnił procedury określonej w ust. 3 § 9 umowy, w opisaney w niej sekwencji, tj. aby wypowiedzenie umowy poprzedzało stosowne wezwanie pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni zaległości w postaci dwóch kolejnych rat kredytu. Wobec braku natomiast przedstawienia przez powoda – pomimo wystosowania żądania w tym przedmiocie przez Sąd - jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej harmonogram dokonanych przez pozwanego spłat kredytu i powstałych z tego tytułu zaległości, poważne zastrzeżenia budzi również fakt popadnięcia przez niego w zwłokę w spłacie kredytu już w grudniu 2013 r., co zupełnie uniemożliwiło Sądowi jakąkolwiek procesową weryfikację twierdzeń stanowiących podstawę żądania pozwu.

Oceny powyższej nie niweczy przy tym fakt wystawienia w dniu 26 maja 2014 r. przez (...)S.A. wobec pozwanego tytułu egzekucyjnego, który na mocy postanowienia referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 25 czerwca 2014 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Powód nie wykazał bowiem w pierwszej kolejności, żeby miało miejsce zdarzenie, na którym oparto wydanie klauzuli wykonalności (czego zresztą przy okrojonej w tym zakresie procedurze klauzulowej czynić nie musiał w przeciwieństwie do niniejszej - procesowej). Ponadto, nawet nie wykazał aby pozwany miał wiedzę co do istnienia tego tytułu. Twierdzenia powoda o wszczętym na jego podstawie postępowaniu egzekucyjnym wobec pozwanego nie znalazły wszak potwierdzenia w dowodach. W świetle powyższego pozwany słusznie skądinąd wskazał, że istnienie przedmiotowego tytułu – w świetle przedstawionych okoliczności - nie przesądza o zachowaniu przez Bank warunków wypowiedzenia łączącej go z nim umowy, a co za tym idzie o zasadności co do istoty, jak też wysokości zgłoszonego przez Fundusz roszczenia.

W tej natomiast sytuacji zgodzić wypada się ze stroną pozwaną, że w sprawie – wobec niemożności określenia daty wymagalności roszczenia na skutek braku dowodów – nie można wykluczyć, że dochodzone roszczenie uległo już przedawnieniu. Podkreślić bowiem należy, że wystawienie przez poprzednika prawnego powoda bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko pozwanemu, a następnie uzyskanie klauzuli wykonalności mogło wywołać skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia wyłącznie w stosunku do Banku, który wystawił ten tytuł; nie odnosił natomiast takiego skutku do następców prawnych tego Banku niebędących bankami, jako nie mogących korzystać z uprzywilejowania banków (por. uchwała SN z 29.06.2016 r., III CZP 29/16, www.sn.pl). Z chwilą zawarcia umowy przelewu objętej pozwem wierzytelności, jej uprzywilejowanie i skutki w postaci przerwy biegu przedawnienia - wynikające z wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego na rzecz (...)S.A. i nadania mu klauzuli - przestały być zatem aktualne w stosunku do powodowego Funduszu, który jako podmiot nie będący bankiem nie mógł i nie może korzystać z bankowego tytułu egzekucyjnego oraz związanych z nim uprawnień oraz korzyści.

Wreszcie wskazać wypada, że pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zakwestionował roszczenie Funduszu wskazując, że nie zostało ono udowodnione również co do jego wysokości.

Dążąc do rozstrzygnięcia sprawy, a także opierając się na zasadzie koncentracji materiału dowodowego Sąd zarządzeniem z dnia 26 października 2017 r., doręczonym pełnomocnikowi powoda dnia 6 listopada 2017 r., wezwał wymienionego do złożenia w terminie 14 dni pisma procesowego, w którym wskaże zestawienie wpłat pozwanego wraz z rozliczeniem kredytu od chwili jego uruchomienia do daty wniesienia powództwa. W przepisany termin strona nie przedstawiła dowodów mogących wykazać zasadność jej roszczenia ani jego wysokość.

Z powyższego wynika, że strona powodowa – będąca profesjonalistą w obrocie prawnym - nie zaoferowała dowodów, z których wynikałoby, w jaki sposób wyliczyła wartość zadłużenia pozwanego co do kwoty głównej oraz odsetek. Wskazana okoliczność jest natomiast istotna również tego powodu, że pierwotnie w pozwie Fundusz podawał kwotę w łącznej wysokości 134.995,56 zł, aby następnie w piśmie z dnia z dnia 31 sierpnia 2017 r. określić ją na 132.239,13 zł.

Reasumując, strona powodowa nie wykazała zasadności swojego roszczenia, w tym jego wysokości, dlatego Sąd, na podstawie art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i mając na uwadze fakt, że pozwany wygrał proces w całości. Zasądził tym samym od strony powodowej na jego rzecz kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na którą złożyła się kwota 7.200 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego została ustalona w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).